

2. adventná nedeľa, 7.12.2025, VP

Aj VP nám zvestuje – Božie kráľovstvo prichádza

Text: Lukáš 22,14–20

¹⁴ *Keď prišla hodina, posadil sa a dvanásť apoštolovia s Ním.* ¹⁵ *Tu im povedal: Túžobne som si žiadal jest' s vami tohto veľkonočného baránka, skôr, ako by som trpel;* ¹⁶ *lebo hovorím vám, že ho nikdy viac nebudem jest', len už dokonalého v kráľovstve Božom.* ¹⁷ *Potom vzal kalich, dobrorečil a povedal: Vezmite ho a del'te sa medzi sebou;* ¹⁸ *lebo hovorím vám, že odteraz nebudem piť z plodu vínného kmeňa, až kým nepríde kráľovstvo Božie.* ¹⁹ *Nato vzal chlieb, dobrorečil, lámal a dával im, hovoriac: Toto je moje telo, ktoré sa vydáva za vás; to čiňte na moju pamiatku.* ²⁰ *A podobne (vzal) po večeri kalich a hovoril: Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás.*

Predstavme si človeka, ktorý sa ocitol na dlhom a náročnom výstupe do hôr. Celý deň kráča, je unavený, hladný, je dokonca premrznutý až na kosť. Zrazu pred sebou zbadá svietielko. Malé, tiché, nič veľkolepé. Keď príde bližšie, zistí, že je to malá horská chata. Vnútri horí oheň, na stole je jednoduché jedlo, a je tam teplo a pokoj. Tá chata nezmení počasie vonku. Neodstráni hory, ktoré treba prejsť. Ale urobí niečo dôležitejšie: dá človeku silu, aby pokračoval. Prijemné prostredie vo vnútri mu pripomenie, že na ceste nie je sám, a tiež, že na svojej ceste môže nájsť odpočinok.

Takto nejako sa v advente stretávame s Božím kráľovstvom. Neprichádza ako blesk z neba, ktorý by všetko naraz zmenil. Aj keď mnohé predstavy cirkvi boli práve takéto. Prichádza skryto, ticho — ako svietielko v tme. Prichádza a prebýva medzi nami v Božom slove a v okamihoch sviatostí. Práve **sviatosť Večere Pánovej je takou chatou plnou občerstvenia na ceste nášho života**. Okamih Večere Pánovej je miestom posilnenia, miestom podopretia našej viery, miestom, kde sa nás dotýka budúca sláva Božieho kráľovstva.

Keď Pán Ježiš rozprával so svojimi učeníkmi, povedal im: „**Túžobne som si žiadal jest' s vami tohto veľkonočného baránka...**“ Inými slovami im povedal: „Tak veľmi vám chcem dať **posilnenie na ďalšiu cestu života**. Chcem, aby ste vedeli, že hoci ja už tu nebudem a možno sa vám bude vidieť, že kráčate sami, prichádza moje kráľovstvo a vy už teraz môžete prežívať jeho prítomnosť. Vezmite a del'te sa medzi sebou týmto posilnením.“

Druhá adventná nedeľa nám tak pripomína, že **Božie kráľovstvo prichádza**. A prichádza veľmi inak, ako by sme čakali. Nie v sprievode mocných, nie za zvuku trúb, ale v tichu, pri stole, kde Ježiš láme chlieb a podáva kalich učeníkom. V týchto veršoch sa stretáva minulosť, prítomnosť aj budúcnosť. To znamená, že VP nie je len spomienka. Je to **predchuť kráľovstva**, ktoré prichádza a keď príde v plnosti, budeme v ňom hodovať s naším Spasiteľom.

Je to práve Pán Ježiš, ktorý spája prítomnosť s budúcnosťou. Sám pri poslednej večeri so svojimi učeníkmi hovorí: „...**nikdy viac nebudem jest', len už dokonalého v kráľovstve Božom...**“ a tiež „...**nebudem piť z plodu vínného kmeňa, až kým nepríde kráľovstvo Božie...**“

Je to zvláštne: sme svedkami Ježišovho posledného stretnutia sa s učeníkmi pri stole, ktorý pripomína jeho smrť – a On rozpráva o kráľovstve, ktoré ešte len príde.

To znamená len jedno: Všetko, čo robíme pri Večeri Pánovej, má budúcnosť. Nie je to len rituál, ani len spomienka na minulosť. Je to pohľad dopredu – na deň, keď bude Pán sedieť s nami za stolom v jeho kráľovstve. **Každé lámanie chleba/prijímanie oplátky je**

zábleskom hostiny v nebeskom kráľovstve. Každé pitie vína je len odbleskom spoločenstva v nebi. Každé odpustenie je predchuťou sveta, v ktorom bude všetko nové.

Advent je časom, keď aj pri stole VP hovoríme: „Príď, Pane Ježiši.“

Keď dnes pristúpime k Večeri Pánovej, nech nás sprevádza jedna myšlienka:

Pri tomto stole Večere Pánovej sa nás už teraz dotýka budúce večné nebeské kráľovstvo. A my ho prijímame nie preto, že sme pripravení dokonale, ale preto, že Pán Ježiš túžobne túži raz vo večnosti sedieť aj s nami.

„**Božie kráľovstvo prichádza.**“ Prichádza aj vo sviatosti Večere Pánovej. Práve v nej, prijímaní jej darov, prichádza až k nám, do nášho života, do našich slabosti.

Nech tento stôl otvorí naše srdcia pre Kráľa, ktorý prichádza síce v pokore a krehkosti, ale v ktorom je prísľub večnej slávy – a ktorý nás čaká na svojej veľkej hostine. Amen.